

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:
președinte – Ursache Petru,
judecători – Timofti Vladimir și Gordilă Nicolae,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Timofti Constantin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2013 în cauza penală privindu-l pe

Timofti Constantin Tudor, născut la 23 februarie 1956, originar din s. Hănăsenii Noi, r-nul Leova, domiciliat în or. Leova, str. Mitropolit Dosoftei 10, ap. 2;

termenul de examinare a cauzei fiind:

- *în prima instanță din 30.11.2011 pînă la 04.03.2013;*
- *în instanța de recurs din 16.05.2013 pînă la 22.10.2013.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 04 martie 2013, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției Timofti Constantin a fost condamnat în baza art. 326 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale.

2. *În fapt*, prima instanță a reținut că Timofti Constantin, activînd în calitate de avocat și deținînd licență pentru exercitarea profesiei de avocat seria A nr. 0725 eliberată la data de 19.11.2002 în temeiul hotărîrii comisiei de eliberare a licențelor din 25.10.2002 a Ministerului Justiției a Republicii Moldova, acționînd în calitate de apărător pe cauza penală nr. 2009230055 în cadrul căreia cetățeanul Braicov Irina este învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, care se afla sub arestul preventiv.

Aflînd că Braicov Irina era peste hotare, cu scopul primirii banilor, la 15 februarie 2011 i-a spus, soțului acesteia Braicov Andrei și fratelui acesteia, Harștea Ștefan că are influență asupra procurorului și judecătorului și a solicitat de la dînșii 3000 euro pentru eliberarea de sub arest preventiv și încetarea urmăririi penale în privința lui Braicov Irina.

După ce s-au înțeles, la 17 februarie 2011 în or. Leova, Timofti Constantin a primit de la Harștea Ștefan 1000 euro, echivalentul a 16250 lei conform cursului oficial a valutei străine față de leul moldovenesc înregistrat la Banca Națională a Moldovei, iar la data de 18.02.2011 a primit tot de la el, suma de 2000 euro, echivalent a 32600 lei.

Astfel, Timofti Constantin prin trafic de influență a primit de la Harștea Ștefan 3000 euro, echivalent a 48850 lei, conform cursului oficial a valutei străine față de leul moldovenesc înregistrat la Banca Națională a Moldovei.

3. Sentința a fost atacată cu recurs de către inculpatul Timofti Constantin, care a solicitat casarea acesteia și în conformitate cu art.55 Cod penal de încetat procesul penal în privința lui și de atras la răspundere contravențională, invocând că prima instanță i-a încălcat dreptul la apărare, că instanța nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele cu privire la acordul de recunoaștere a vinovăției în conformitate cu legislația în vigoare. A mai menționat că a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, și-a recunoscut integral vina, la locul de trai și la serviciu se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost atras la răspunderea penală și că în privința sa nu au fost stabilite circumstanțe agravante.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2013, a fost respins, ca nefondat, recursul inculpatului și menținută sentința fără modificări.

4.1. Instanța de recurs și-a argumentat soluția prin aceea, că nu au fost stabilite careva încălcări procesuale la judecarea prezentei cauze în instanța de fond, la examinarea cauzei penale a participat interpretul Derivolcovi O., ceea ce este reflectat atât în procesul-verbal al ședinței de judecată cât și sentința adoptată (f.d.54).

Instanța de fond corect a acceptat situația faptică a infracțiunilor imputate inculpatului Timofti Constantin, în legătură cu care ultimul și-a recunoscut vinovăția, recunoscându-l culpabil de trafic de influență, adică primirea și estorcarea de bani, personal pentru sine, săvârșite intenționat de către o persoană care susține că are influență asupra unui funcționar, în scopul de a-l face să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lui de serviciu, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

La aplicarea pedepsei lui Timofti Constantin pentru infracțiunea comisă, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal, astfel, aplicând în privința acestuia o pedeapsă echitabilă. Faptul că Timofti Constantin a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune, că și-a recunoscut integral vina și se căiește de cele comise nu denotă că el a conștientizat caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și că corectarea lui este posibilă fără a fi supus răspunderii penale, în condițiile atragerii la răspundere administrativă.

5. Nefiind de acord cu decizia nominalizată condamnatul Timofti Constantin indicând prevederile art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală a declarat recurs în anulare, în care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de recurs, invocând că:

- instanța de recurs la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație că este participant la luptele din Transnistria și a fost decorat cu insigna „Vulturul de aur” prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova 24.02.2006, și cu medalia „Crucea comemorativă” prin decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 508-VI din 06.02.2012. Consideră că instanța urma să le recunoască drept circumstanțe atenuante și să-i stabilească pedeapsa conform art. 55 Cod penal;

- instanța de recurs ordinar nu a luat în considerație argumentul din recurs și nu s-a expus, cu privire la încălcarea dreptului la apărare și anume că refuzul său de avocatul Stoian I. nu a fost în formă scrisă. Cererea sa verbală în această privință a fost acceptată de către instanța de fond în lipsa hotărîrii motivate, și în lipsa avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat. Acordul de recunoaștere a vinovăției a fost semnat de către apărătorul Stoian I. după ce a refuzat de serviciile lui și refuzul a fost acceptat de către instanța de fond. Acordul de recunoaștere a vinovăției nu a fost semnat de către apărătorul ales de către el, M. Iarovoi, fiindcă nu a fost examinat de către el și apărătorul M. Iarovoi în mod confidențial, din motivul că copia acordului de recunoaștere a vinovăției nu i-a fost înmînată nici lui, nici apărătorilor Stoian I. și Iarovoi M. În astfel de împrejurări, declarația în scris a apărătorului M. Iarovoi înaintată instanței de fond nu poate fi acceptată fiindcă contravine prevederilor art. 505 alin.(5) Cod de procedură penală;

- nu i-a fost asigurat interpret și a fost nevoit să vorbească în limba rusă, limbă pe care nu o cunoaște suficient;

- în anul 1992 și-a făcut cu cinste datoria față de Patrie - Republica Moldova, a plecat benevol în Transnistria și a participat la operațiunile militare, în conformitate cu ce solicită admiterea recursului în anulare.

6. Verificînd argumentele recursului în anulare, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 454 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 6 luni de la data rămînerii irevocabile a hotărîrii judecătorești.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în anulare pe 22 noiembrie 2013, împotriva deciziei instanței de recurs ordinar din 22 octombrie 2013, pronunțată în ședință publică pe 11 noiembrie 2013, ora 09.45, în termen.

Potrivit art. 456 Cod de procedură penală, actele procedurale preparatorii ale instanței de recurs în anulare și procedura de admisibilitate a recursului în anulare se efectuează în conformitate cu prevederile art. 431 și 432, care se aplică în mod corespunzător.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că condamnatul Timofti Constantin critică decizia instanței de recurs ordinar sub aspectul încălcărilor de procedură, iar la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză. Colegiul penal constată însă, că aceste temeuri nu și-au găsit confirmarea în speța dată.

Astfel, argumentul recurentului, precum că acordul de recunoaștere a vinovăției a fost semnat de către apărătorul Stoian Ion după ce el a refuzat de serviciile acestuia, este un argument declarativ și neprobat.

Potrivit art. 504 Cod de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției este o tranzacție încheiată între procuror și învinuit sau, după caz, inculpat, care și-a dat consimțământul de a-și recunoaște vina în schimbul unei pedepse reduse. Este interzis instanței de judecată să participe la discuții de recunoaștere a vinovăției. Acordul de recunoaștere a vinovăției poate fi încheiat în orice moment după punerea sub învinuire pînă la începerea cercetării judecătorești.

Din materialele cauzei, rezultă că acordul de recunoaștere a vinovăției a fost semnat de către inculpatul Timofti Constantin la data de 17 decembrie 2012 (vol. II, f.d. 44-49) în prezența procurorului Sîrbu V. și a apărătorului ales, Stoian Ion (mandatul în bază de contract din 18.02.2011 (vol. I, f.d. 107).

Ședința în care a fost examinat acordul de recunoaștere a vinovăției a avut loc la data de 06 februarie 2013, la care inculpatul Timofti Constantin s-a prezentat cu apărătorul Iarovoi Maria – în baza mandatului din 05 februarie 2013.

Potrivit art. 71 alin. (5) Cod de procedură penală, inculpatul care a renunțat la apărător este în drept, în orice moment al desfășurării procesului penal, să invite un apărător, care va fi admis din momentul cînd a fost invitat.

Astfel, renunțarea inculpatului de la serviciile apărătorului Stoian Ion nu s-a efectuat în cadrul ședinței, deoarece inculpatul de sine stătător a renunțat la avocatul Stoian Ion, iar la ședința din 06 februarie 2013 s-a prezentat cu apărătorul Iarovoi Maria, drept prevăzut de art. 71 alin. (5) Cod de procedură penală.

Neîntemeiat este și argumentul condamnatului Timofti Constantin, precum că nu a depus jurămîntul la examinarea cauzei în ordinea acordului de recunoaștere a vinovăției. Potrivit vol. II, f.d. 53, la data de 06 februarie 2013 inculpatul personal a semnat jurămîntul.

Nu poate fi acceptat nici argumentul, precum că în ședința de judecată în prima instanță lui Timofti Constantin i s-au încălcat prevederile art. 16 Cod de procedură penală, deoarece ședința s-a desfășurat în limba rusă, pe care o posedă insuficient și că sentința i-a fost înmînată doar în limba rusă.

În acest sens, Colegiul penal atestă, că ședința, într-adevăr, s-a petrecut în limba rusă, însă inculpatul în ședință a declarat că posedă limba rusă (Vol. II, f.d. 33), iar din materialele cauzei, rezultă că și sentința Judecătoriei Taraclia din 04 martie 2013 a fost întocmită și în limba de stat (vol. II, f.d. 67-69).

Reieșind din cele invocate, mai ținînd cont și de faptul, că inculpatul Timofti Constantin este avocat de profesie, Colegiul penal consideră că la examinarea cauzei penale în privința lui Timofti Constantin nu i-a fost încălcat dreptul la apărare, garantat de art. 26 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950.

La stabilirea pedepsei lui Timofti Constantin, instanța de recurs ordinar just a menținut pedeapsa aplicată de către prima instanță, considerînd-o echitabilă.

În această ordine de idei, Colegiul penal ține să menționeze, că la individualizarea pedepsei penale în cauzele de corupție, din care face parte și art. 326 Cod penal, instanțele de judecată trebuie să țină seamă, că în cazul săvîrșirii traficului

de influență, se cauzează daune intereselor publice, se afectează imaginea instituțiilor statale și a întregii societăți, se cauzează daune nemateriale, care nu pot fi considerate ca total reparate.

Din motivele indicate mai sus, în cauzele de corupție nu sunt aplicabile dispozițiile art. 55 CP, care prevăd că răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită poate fi înlocuită cu o altă formă de răspundere, extrapenală, care atrage încetarea procesului penal cu aplicarea unei sancțiuni cu caracter contravențional, fiindcă nu poate fi îndeplinită condiția obligatorie, că s-a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Prin urmare, temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs în anulare, din care considerente recursul acestuia, fiind vădit neîntemeiat, urmează a fi declarat inadmisibil.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 456, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Timofti Constantin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2013 în cauza penală privindu-l pe **Timofti Constantin Tudor**, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 martie 2014.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Vladimir Timofti

Gordilă Nicolae